

PROP DE VOSALTRES

El sínode del Papa a la nostra diòcesi

Estimats diocesans:

De manera inconscient, en el títol d'aquest comentari m'ha sortit la referència al Papa en parlar del Sínode de Bisbes que ell ha convocat per celebrar durant el mes d'octubre de l'any 2023.

Perquè, parlant amb propietat, no és un sínode seu sinó de tota l'Església. Ell pren la iniciativa de convocar-lo, però el seu desenvolupament i resultats afecten tota la comunitat eclesial. En aquest sentit tenim una qüestió prèvia a la qual recorrem constantment: tots sabem que el primer i gran impulsor de la marxa de l'Església és el Senyor que, amb la seva gràcia i la seva fortalesa, fa possible que es manifesti com un sacrament o senyal i instrument de l'íntima unió amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà (cf. LG 1). Els gestos i les iniciatives del Papa sempre s'inspiren i es deixen acompanyar per l'acció de l'Esperit.

El papa Francesc ha insistit en la responsabilitat i participació de tots els catòlics en aquest esdeveniment. Per a ell és primordial escoltar tothom i, si ha triat el tema de la sinodalitat (fer camí al costat dels altres) és perquè tothom doni la seva opinió amb la finalitat de complir amb el propòsit fundacional de viure amb coherència els mandats del Senyor, anunciar-los amb alegria als altres i responsabilitzar-se d'algunes tasques eclesials.

Explícitament comporta una altra exigència: que les diòcesis i altres institucions promoguin un itinerari similar i complementari a la proposta per a

l'Església universal. Això obliga la nostra diòcesi a col·laborar en aquesta iniciativa papal i a tractar d'harmonitzar el seu plantejament amb les resolucions del nostre Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024). Estic convençut que no ens serà difícil encaixar els dos nivells de reflexió. Durant el curs passat molts heu pensat com aplicar a la diòcesi i a cadascuna de les parròquies les intuïcions del nostre Pla que, com recordareu, va ser elaborat per una gran majoria que demanava participació en allò que interessava a tothom, com és la presència de l'Església de Jesucrist en la societat actual.

Se seguirà el mateix estil de treball que es va presentar per dissenyar el Pla Diocesà per respon-

dre els qüestionaris que s'enviaran des de la Secretaria del Sínode a totes les diòcesis del món. Nosaltres hi participarem amb interès, amb il·lusió i amb una gran esperança per renovar la nostra comunitat eclesial per assumir majors responsabilitats, dedicar més temps i posar les nostres qualitats al servei de tots.

En un recent article el sotssecretari del Sínode ens recordava les bases de la sinodalitat i explicava la història d'aquest mètode —que pertany a l'essència mateixa de la dimensió comunitària i que s'ha expressat al llarg dels segles— per acabar la seva reflexió en les disposicions del Concili Vaticà II. Adduïa la famosa frase de sant Joan Crisòstom quan afirmava que «Sínodo és nom d'Església», és a dir, que són sinònims. I insistia que el punt de referència és sempre Crist Ressuscitat i la seva crida a la conversió, a la renovació i a la purificació personal i comunitària.

Aquesta reforma de l'Església vol ser radical: vol una revitalització de la mateixa des del primat de la caritat; vol mantenir ben alt el procés comunitari, fugint de la temptació individualista; vol, finalment, que «sortim» de les nostres petites comoditats i «donem testimoni» a tothom per arribar a les perifèries que necessiten la llum de l'Evangeli.

Us demano les vostres oracions i la vostra col·laboració en aquest il·lusionant projecte.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Càtedra Seu Vella de la UdL crea el premi Mossèn Jesús Tarragona

La recentment creada càtedra «Turó de la Seu Vella» de la Universitat de Lleida (UdL) ha convocat el I Premi per als millors Treballs de Final de Grau (TFG) sobre aquest conjunt monumental que durà el nom de Mossèn Jesús Tarragona.

Mn. Tarragona, que va morir el 2020 a l'edat de 95 anys, en va treballar més de 50 per salvaguardar el patrimoni de Ponent, inclosa la catedral antiga, ja fos com a delegat del Patrimoni Artístic de la Diòcesi de Lleida, com a president dels Amics de la Seu Vella i com a director del Museu Diocesà de Lleida.

El guardó, patrocinat pels Amics de la Seu Vella, du el nom de «Mossèn Jesús Tarragona», tot reprenent i ampliant el premi en recerca històrica d'aquesta entitat. Al premi, dotat amb 700 € i, si s'escau, amb un accésit de 300 €, hi podrà optar l'alumnat de qualsevol grau de la UdL que hagi defensat el seu TFG durant el curs 2021-2022 i hagi obtingut una nota mínima de 9. És indispensable que en el treball s'hagi incorporat el Turó de la Seu Vella en l'objecte d'investigació, sigui quina sigui l'acadèmica. Els treballs es podran presentar al Vicerektorat de Cultura i Extensió universitària fins al 30 de setembre de 2022.

Mossèn Jesús Tarragona

Diumenge XXIV de durant l'any (B)

COMENTARI

«El Fill de l'home ha de patir molt»

És molt fàcil acompanyar Jesús quan és aclamat per les multituds però no ho és tant quan es tracta de compartir la seva passió i mort. Així podem entendre que després que Pere ha proclamat clarament: *Vós sou el Messies*, no acaba de copsar, després, el que diu Jesús: *El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i al cap de tres dies ressuscitarà*. És curiós que Pere (i els altres apòstols) no recorden més que la passió; sembla com si Jesús no hagués parlat de resurrecció. En tot cas, la passió no l'entenen.

El concepte de Messies que tenen és molt diferent del de Jesús; segur que esperaven un Messies triomfal, que dominaria els seus enemics. Per això Pere vol fer-li entendre que va equivocat. Fixem-nos què diu el text: *Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo, a dir-li que té un fals concepte del Messies, que no ha d'anar a morir*. I la resposta de Jesús és de les més dures de l'evangeli: *Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu sinó com els homes*.

El camí de la creu és fonamental per a Jesús i també per a nosaltres: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi*. Aquesta és la forma de pensar de Déu. Per això també la primera lectura parla de passió: *He parat l'esquena als qui m'asotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades*. El servent de Déu també ha de passar pel dolor i el sofriment però sap que *el Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut*.

I sant Jaume a la segona lectura ens recorda que *si no hi ha obres, la fe tota sola és morta*. És molt fàcil dir: tu ets el Messies, pensant compartir el seu triomf; però en canvi, carregar-se la creu és més difícil; però només amb les obres demostrarem la nostra fe de la mateixa manera que *si a un pobre no li donen res del que necessita* les nostres bones paraules no li serveixen de res.

Ser cristià és agafar la nostra creu de cada dia i seguir Jesús.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,5-9a)

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'asotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut: per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar?

▶ Salm responsorial (114)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen, a la presència del Senyor.*

Estimo de tot cor el Senyor: / el Senyor ha escoltat la meva súplica, / ha escoltat el meu clam així que l'invocava. R. M'envoltaven els llaços de la mort, / tenia davant meu els seus paranyos, / i dintre meu l'angoixa i el neguit. / Vaig invocar el nom del Senyor: / «Ah, Senyor, salveu-me la vida.» R.

El Senyor és just i benigne, / el nostre Déu sap compadir. / El Senyor salvaguarda els senzills, / jo era feble i m'ha salvat. R.

Ha alliberat de la mort la meua vida, / els meus ulls, de negar-se en el plor, / els meus peus, de donar un pas en fals. / Continuaré caminant entre els qui viuen, / a la presència del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 2,14-18)

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostrava amb les obres, de què serviria? A un home així, la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tingués ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abrígat bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit li faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meua fe.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

(Mc 8,27-35)

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Filip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diuen la gent, que soc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, d'altres, que sou Elies, d'altres, que sou algun dels profetes.» Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que soc?» Pere li respon: «Vós sou el Messies.»

Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú. I començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà.» I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant els deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes.» Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'evangeli, la salvarà.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,5-9a)

El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado. Mi defensor está cerca, ¿quién pleiteará contra mí? Comparezcamos juntos, ¿quién me acusará? Que se acerque. Mirad, el Señor Dios me ayuda, ¿quién me condenará?

▶ Salmo responsorial (114)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Amo al Señor, porque escucha / mi voz suplicante, / porque inclina su oído hacia mí / el día que lo invoco. R.

Me envolvían redes de muerte, / me alcanzaron los lazos del abismo, / caí en tristeza y angustia. / Invoqué el nombre del Señor: / «Señor, salva mi vida». R.

El Señor es benigno y justo, / nuestro Dios es compasivo; / el Señor guarda a los sencillos: / estando yo sin fuerzas, me salvó. R.

Arrancó mi alma de la muerte, / mis ojos de las lágrimas, / mis pies de la caída. / Caminaré en presencia del Señor / en el país de los vivos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 2,14-18)

¿De qué le sirve a uno, hermanos míos, decir que tiene fe, si no tiene obras? ¿Podrá acaso salvarlo esa fe?

Si un hermano o una hermana andan desnudos y faltos del alimento diario y uno de vosotros les dice: «Id en paz, abrígaos y saciaos», pero no les da lo necesario para el cuerpo, ¿de qué sirve? Así es también la fe: si no tiene obras, está muerta por dentro. Pero alguno dirá: «Tú tienes fe y yo tengo obras, muéstrame esa fe tuya sin las obras, y yo con mis obras te mostraré la fe».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 8,27-35)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se dirigieron a las aldeas de Cesarea de Filipo; por el camino preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que soy yo?». Ellos les contestaron: «Unos, Juan el Bautista; otros, Elías, y otros, uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Tomando la palabra Pedro le dijo: «Tú eres el Mesías». Y les conminó a que no hablaran a nadie acerca de esto. Y empezó a instruirlos: «El Hijo del hombre tiene que padecer mucho, ser reprobado por los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, ser ejecutado y resucitar a los tres días». Se lo explicaba con toda claridad. Entonces Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo. Pero él se volvió y, mirando a los discípulos, increpó a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! ¡Tú piensas como los hombres, no como Dios!». Y llamando a la gente y a sus discípulos les dijo: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque, quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mí y por el Evangelio, la salvará. Pues ¿de qué le sirve a un hombre ganar el mundo entero y perder su alma?».